Majd fölkerekedtek a tanulók és fölvonultak *Vázsonyi* Vilmos országgyülési képviselőnek a Teréz-körúton levő lakása elé. Vázsonyi nagyon szivesen fogadta az ifjakat.

Vázsonyi ezt a meleghangu választ adta:

— Büszke vagyok arra, hogy a budapesti nyomdásztanulók ilyen komoly emberek és ily szépen fogják föl a hivatásukat, hogy ennyire lelkesednek a kulturáért, a tanulásért. Az életben bizony sok megpróbáltatás vár majd önökre, de biztos vagyok benne, a mai szép fölvonulásuk megmutatta: önök meg fogják állani a helyüket. Szomoru, hogy Magyarországon a tanulóknak maguknak kell követelni az iskolákat, de hát itt sok egyéb szomoru dolog van még. Majd megtudják. Legyenek nyugodtak, hogy ügyüket szivemen fogom viselni és arra törekszem, hogy kivánságaik gyorsan teljesüljenek.

Remélhető, hogy a nyomdásztanoncok szép mozgalmának meg lesz a hatása. A főváros ebben az ügyben nem tette meg kötelességét, most a gyermek-ifjak figyelmeztették kötelességére. Szomoru volna, ha még ez sem lenne elég!

***

Sándor Pál vezérigazgató ur feledékenysége. Az V. kerületi érdekelt munkásság köréből kaptuk a következő — főképen a Közuti vasut vezérigazgatóját és a főváros tanácsát érdeklő — sorokat:

A *Népszava* vasárnapi számában közölte a Közuti és Városi villamos reformtervezetét, amely a főváros közgyülésének fölszólitása alapján készült. A mult hónapokban a főváros munkássága több gyülésen erélyesen sürgette a villamosközlekedés megjavitását, a munkásjegyek kiadását, stb. A gyülések határozati javaslatait memorandumok kapcsán eljuttatták a polgármesterhez és a Közuti vasut igazgatójához is. Mind a két helyen megnyugtató választ kaptak a küldöttségek, sőt a Váci-uti munkásság küldöttségének Sándor Pál *teljes határozottsággal megigérte,* hogy a 16 filléres kedvezményes jegyek érvényességét a régi vámtól egészen az ujpesti uj vámvonalig meg fogják hosszabbitani. A hivatalosan leadott kommünikékből azonban azt látjuk, hogy az igazgató ur egyszerüen *elfelejtette* korábbi határozott igéretét, pedig ő maga is elismerte, hogy a mai rendszer — amely szerint a kedvezményes jegyek a Váci-uton csak a régi vámig Aréna-ut és Dráva-utca érintkezéséig) érvényesek — nagyon káros a munkásságra, amely kénytelen a lakásdrágaság miatt a város külterületén lakást bérelni. Mi tehát ezen a helyen *figyelmeztetjük* a vezérigazgató urat adott szavára. Reméljük, hogy ennek — minden ujabb akció nélkül is — meg lesz a hatása...

A másik sérelem, amely a reformtervezetben van, az, hogy a kedvezményes munkásjegyek csak reggel 7 óráig és este 6 óra után érvényesek. Tudvalevő, hogy a munkások jórészének ma már 2 óra az ebédideje, akik tehát a munkahelyüktől távol laknak, azok — ha a kedvezményes munkásjegyek délben is érvényesek — délben is hazamehetnek családjukhoz. Igy azonban a drága és rossz közlekedés miatt ezt nem tehetik meg és igy vagy vendéglőben kénytelenek étkezni vagy az otthonról magukkal hozott ételeket kénytelenek hidegen, egészségük rovására elfogyasztani. Viszont azok a munkások, akik az egyhuzamban eltöltött munkaidő rendszere mellett dolgoznak délután 2—5 óráig — különösen a mai kénytelenségből megröviditett munkaidő mellett — azok szintén nem vehetik igénybe a kedvezményes jegyeket. Kiderült tehát, hogy a „reform" nem egyéb szemfényvesztésnél, mert az semmi előnyt nem biztosit a munkásság számára. A munkásság azt kivánja, hogy a munkásjegyek egész napon át érvényesek legyenek. Hogy pedig a visszaélések megakadályozhatók legyenek, tessék az államvasutaknál érvényben levő rendszert meghonositani a délutáni órákban utazó munkások részére, amely szerint a munkásjegyek csak a munkáltatók által e célra kiállitott „Igazolvány" vagy munkakönyv alapján adandók ki. Ennyit elvárhat a munkásság ugy a fővárostól, mint a villamostársaságoktól.

MINDEN CIMVÁLTOZÁS alkalmával szükséges az előbbi lakcim pontos megadása. Vidékre utazó olvasóinknak is csak azon esetben küldhetünk lapot, ha fővárosi lakcimüket közlik velünk. A kiadóhivatal.

HIREK

***

— **Az ózdi munkáskatasztrófa.** Tudósitónk távirata alapján jelentettük szerdai lapunkban, hogy a Rimamurányi ózdi vasgyárában kedden ismét óriási szerencsétlenség történt. A szerencsétlenség körülményeiről egy elvtársunk a következőket irja: A régi vasgyárból még fönnálló vasraktár épület tetejét lebontották, igy a falhoz támasztott 300 métermázsa vas terhét a fal nem birta meg, bedőlt és az ételenben levő falat is eldöntötte, amelyhez szintén óriási mennyiségü kész vasáru volt odatámasztva. A szerencsétlenség reggel 6 órakor történt. A vasrakók közül csak néhányan voltak a már régen nagyon rossz falak között (az épület körülbelül 50 éve épült) és észrevették, hogy a fal inogni kezd. Kiszaladtak, de hárman bennrekedtek. Az egyik éppen a fal végéhez ért, az leütötte, ugy hogy a feje kint volt a törmelék alól, de a többi részét agyonlapitotta. Rögtön meghalt. Egy ember koponyatörést szenvedett, a kórházban fekszik. Egynek a vállát ütötte meg sulyosan a leomló tömeg. A miskolci ügyészség meginditotta a vizsgálatot, amelynek eredményét még nem tudni. A romok eltakaritásán 80 ember dolgozik kedd reggel óta és nincs kizárva, hogy még találnak áldozatot a romhalmaz alatt. A vasrakodók közül már senki sem hiányzik, de lehetséges, hogy a kőmüvesek közül, akik a szomszédos fal épitésénél dolgoztak, esetleg valaki a romok alatt van.

— **Mistral meghalt.** Párisból jelentik, hogy Frederic Mistral költő 83 éves korában Mallaineban meghalt. Franciaország és még szükebben Provence nagy gyásza Mistral halála, akinek költészete olyasfajta jelentőségü volt az ő számukra, mint a magyar nemzetnek Arany Jánosé. Mistral azonban a nemzetközi dicsőség verőfényében állt minden müvelődött ember előtt. Főképen epikus müveket irt, provencei tájszólással, de a poézisnak olyan erejével, hogy eposzait átültették mindenféle idegen nyelvre és igy kellett átforditani alkotásait a francia nyelvre is, amely kifinomodott formáival teljesen eltávolódott a provencei tájszólástól. A legdiszitőbb irói kitüntetésekkel halmozták el életében Mistralt, aki nemrégiben sulyos influenzában megbetegedett, amely tüdőgyulladássá fajult és ez a betegség két nap alatt kioltotta az életét.

— **Sziklák a vasuti sineken.** Máramarosszigetről jelentik, hogy a Felsővisó és Leordina közötti vaspályára szerdán délben 300 köbméteres, este kétakkora sziklatömeg esett. A közlekedés lehetetlen. Nagyszámu utas Máramarosszigeten rekedt. Holnaptól kezdve átszállással, illetve áthordással lehetséges lesz a közlekedés. A körösmezői vonalon Barnabár és Fehérpatak között, ahol két hét óta átszállással közlekednek, szerdán este megnyitották a pótvágányt.

— **Lezuhant hidroplán.** *(A röpülés áldozatai.)* Velencéből jelentik: Miraglia és Brescia hadnagyok szerdán hidroplánon több száz méter magasságban Murano sziget felé röpültek. A mótor hirtelen megtagadta a szolgálatot, mire a gép a vizbezuhant. Mind a két tiszt sulyos sérülést szenvedett. Katonai bárkán beszállitották őket a tengerészeti kórházba

— **A velencei hajókatasztrófa ügyében** szerdán az a hir érkezik, hogy a szerencsétlenül járt gőzös kormányosa, Padovani, nem halt meg, hanem a katasztrófa után, attól való félelmében, hogy le fogják tartóztani, megszökött. Padovani szerdán önként jelentkezett ügyvédje, Boni Pietro képviselő társaságában a vizsgáló bizottság előtt. A kormányost egyelőre szabadlábon hagyták.

— **Leleplezett kártyások.** A rendőrség kedden éjszaka ismét több külvárosi kávéházban tartott razziát, hogy az ott folyó hazárdjátékot leleplezze. Az Eötvös-utca 2. szám alatt lévő Eötvös-kávéházban bukidominózó és Frick Ádám Üteg-utca 4. száma alatt lévő kávéházában ferbliző társaságot találtak. A játékosokat is, a kávésokat is följelentették a büntető járásbiróságon.

— **A tábornok ur revolverrel „kért" helyreigazitást.** Berlinből jelentik: A „Vossische Zeitung"-nak táviratozzák Konstantinápolyból: Liehmann von Sanders marsall, a német katonai misszió parancsnoka, egy kellemetlen ügy kapcsán sokat emlegetett személy lett. A párisi „Matin"-ben a tábornok leányáról — akit a minap a Bosporus mellett a sétányokon megtámadtak, — a valóságnak meg nem felelő tudósitás jelent meg. A tábornok két tiszt kiséretében megjelent a „Bureau Agence Ottoman"-ban; ezt a távirati irodát francia pénzen alapitották és a külföldi laptudósitók ott szoktak tartózkodni. A tábornok kereste a „Matin" tudósitóját és amikor az illető urat megmutatták, revolverrel a kezében hozzája lépett és fölvilágositást követelt a hazug hirre vonatkozóan. A tudósító fölmutatta erre a „Matin" szerkesztőségének levelét, amelyből kitünik, hogy a tudósitás nem tőle, hanem egy alkalmi tudósitótól származik, akinek nevét nem is ösmerte. A tábornok erre eltávozott. A „Vossische Zeitung" megjegyzi, hogy minden tisztelete mellett, amellyel Liehmann tábornagy iránt viseltetik, óhajtandó lett volna, hogy ezt az ügyet más módon intézze el. A német lap nagyon finoman fejezi ki magát. Burkolatlanul azt kellett volna mondania, hogy, még a tábornagyi cim és rang sem jogosithat föl senkit arra, hogy bandita módra, revolveres fenyegetéssel „kérjen" fölvilágositást egy lapközleményre vonatkozóan.

— **Nem kell a gyöngyélet.** A Tisza Kálmán-téren levő „Kör"-szállóban mellbelőtte magát B. Kálmán 21 éves 1. honvéd gyalogezredbeli közkatona. A helyőrségi kórházba szállitották. Öngyilkos kisérletének okát „nem tudják".

— **Röpülőgép a rendőrség szolgálatában.** A röpülőgépet, a technikának ezt a nagyszerü vivmányát már a rendőrség is a szolgálatába állitotta. Az ujfajta nyomozás terén persze nem a budapesti rendőrségé a babér, hanem — a newyorki rendőrségé. Newyorkban ugyanis egy Lemblke nevü detektiv kikutatta, hogy a nagy szállókban legutóbb elkövetett ékszerrablások tettese egy néger, aki hajóra szállott és a Florida-félszigeten levő Miami felé menekült. Lembke egy aviatikus segitségét vette igénybe, vele együtt hidroplánra ült és előzetesen dróttalan táviratot menesztett a gőzösre, hogy legyenek résen. Még mielőtt Miamiba ért volna a hajó, a hidroplán utolérte és lereszkedett mellette a viz szinére. Lembke megtalálta a néger bőröndjeiben az elrabolt ékszereket és most megindult a kiadatási eljárás a floridai hatósággal.

— **Vihar az Adrián.** Fiuméből jelentik: Két-három nap óta a tengermelléken erős sirocco van, amely annyira megerősödött, hogy a parti hajózásban több járatot föl kellett függeszteni. Szerdán délután a Fiume—Abbázia-i hajójáratok elmaradtak és több más parti hajózás-vonalon is kisebb-nagyobb késések fordultak elő.

— **Megölte vállalkozótársát.** Horváth István és Prodán József együtt vállalkoztak arra, hogy átalakitják Vő István hercegszántói lakos házát. A munka befejezése után Horváth fölkereste Prodánt, aki a fővállalkozó volt, hogy adja ki a munkadijból őt illető részt. Prodán azonban azzal utasitotta el Horváthot, hogy még ő sem kapott pénzt. Horváth erre rátámadt Prodánra és a jelenvolt feleségére. Prodánék a szitkozódó embert ki akarták tuszkolni a házból, de Horváth bicskát rántott és mindkettőjüket összeszurkálta. Prodán az éjszaka belehalt sérüléseibe, az asszony pedig haldoklik. Horváthot letartóztatták.

— **Családi viszály.** A debreceni rendőrség letartóztatta H. Miksa kereskedőt, aki ellen sikkasztás, magánlaksértés és életveszedelmes fenyegetés cimén folyik eljárás. H.-t március elején elhagyta a felesége, mert válni akar tőle, közben a férj eladta az asszony butorait. A kereskedő a napokban fölkereste a sógorát, akinél felesége tartózkodik és heves jelenet után öklével arcába vágott, majd lelövéssel fenyegette meg sógorát és nővérét. A sógora revolvert rántott és csak ugy tudta eltávolitani a támadót, akit azután letartóztattak